

E FOC ÎN MULTE INIMI...

Andreionthepoetry

E foc în multe inimi, parcă arde România
De când unor copii li s-a curmat copilăria...
Te-au întristat probabil, poate mulți n-aveau nici leac,
Dar, Doamne, te rog, iartă-i, fiindcă n-au știut ce fac...!

De tac acum, nu e pentru că sufletul meu doarme -
Cum pot să mă revolt în fața voii Tale, Doamne?
Ce drept am eu să judec cum mă judeci Tu pe mine?
De vrei să mă iei astăzi, ai dreptate, știu prea bine!

De vrei să iei pe-oricine, poți oricând, căci toți greșim,
Dar noi, aici, în lume, plângem când ne despărțim...
E greu să înțelegem că Tu știi mai mult ca noi
Și-i greu să vezi copii plecând în lumea de apoi...

Nu-i mai lăsa să moară, poate-n viață de-or rămâne
Ei sta-vor mărturie pentru Tine-n astă lume
Și poate o lucrare creștinească or să-nceapă,
Ca tot cel ce nu crede, de acum să Te priceapă!

Și, Doamne, de mai mor din ei, să vină doar la Tine!
Adu-le Tu Lumina, ca să vadă unde-i Bine,
Căci cel rău îi așteaptă ca să-i fure mișelește -
În ultima clipită, Te rog Doamne,-i mântuiește!

Credința-n Tine, Doamne, singură ne ține vii
Și-atâta vrem să știm, că ruga noastră-o vei primi:
Ca tânăr și bătrân, când mor, să aibă un folos
Și să nu-nchidă ochii până nu trec la Hristos!